

EMIL PRAGER



A fost unul dintre cei mai renumiți constructori din perioada interbelică.

S-a născut în anul 1888, 31 august, la București, an în care a fost inaugurat Ateneul Român și a trecut în veșnicie la 1 februarie 1985, când a început construcția Casei Poporului (azi Parlamentul României). Părinții săi se trăgeau dintr-o familie de austrieci, originari din Moravia, care au venit în România în aceeași perioadă când a ajuns și Regele Carol I.

A absolvit Liceul „Gheorghe Lazăr” în anul 1907, după care s-a înscris la Școala Națională de Poduri și Șosele București, terminând-o în 1912, devenind inginer constructor.

Își începe activitatea la Direcția Generală a Porturilor și Căilor de Comunicații pe Apă, din Ministerul Lucrărilor Publice, continuând-o aici până în anul 1921. Ocupă diverse funcții, precum șef de secție, șef de serviciu în Portul Constanța și la porturile dunărene. Timp de doi ani, 1916-1918, deci în timpul războiului, datorită situației create, este nevoit să lucreze la proiectarea și realizarea unor importante obiective industriale, avându-l conducător pe renumitul inginer Anghel Saligny.

Între anii 1921-1925, coordonează și conduce un birou propriu de studii și proiecte, expertize și lucrări tehnice din beton armat. De remarcat că acest birou tehnic este primul din țară în care se elaborează proiecte și se execută lucrări tehnice din beton armat, pentru blocuri de locuințe, construcții industriale, centrale termoelectrice etc.

Apoi, timp de aproape 23 de ani, a condus o antrepriză de construcții, cunoscută sub numele său, „Emil Prager”, unde se întocmeau proiecte importante, dar se și concretizau prin execuția lor, atât pentru lucrări de stat, cât și particulare.

Printre cele mai importante lucrări, realizate personal sau numai sub conducerea sa (ca antreprenor) putem aminti: construcții civile - blocuri de locuințe pe strada Elisabeta nr. 24 (proiect și execuție); pe Calea Victoriei, nr. 100 (proiect și execuție); Calea Victoriei nr. 68-70 (execuție); Hotel Union (proiect și execuție); mai multe blocuri de locuințe în cartierul Ferentari (execuție, și altele); construcții administrative - Muzeul Țăranului Român; Casa de Credit a Corpului P. T. T., strada Poștei (proiect); Localul Societății Politehnice din București (proiect); Clădirea Fostului Minister al Energiei Electrice (proiect și execuție); Palatul Regal (proiect și execuție); fostul sediu al Ministerului Afacerilor Interne (proiect și execuție); Academia Militară (proiect și execuție); Casa de Cultură a Studenților (proiect); Spitalul Elias (proiect și execuție) - toate din București; Biblioteca Centrală Universitară „Mihail Eminescu” din Iași (proiect); Sanatoriul Balnear din Eforie Nord (execuție); Sanatoriul Brad, județul Hunedoara (proiect și execuție); construcții industriale - Termocentrala Florești, județul Prahova (proiect); Termocentrala Schitu-Golești (proiect); Termocentrala Șorecani-Aghireș, județul Cluj (proiect și execuție); Rafinăria de petrol Brazi

(execuția în colaborare); Fabrica de anvelope Victoria-Băicoi (proiect și execuție); Castelul de apă din Târgu-Jiu (execuție); construcții de căi ferate (execuție) - linia Ploiești-Târgoviște, cu poduri, terasamente și lucrări anexe; lotul I din linia ferată București-Livezeni cu tuneluri, ziduri de sprijin, terasamente, poduri, clădiri; lotul I din linia ferată Salva-Vișeu cu terasamente, poduri; drumuri moderne (execuție) - șoselele Brătulești-Periș-Scroviștea; Ploiești-Vălenii de Munte; Buzău-Ulmeni; Pitești-Curtea de Argeș; modernizarea șoselei Focșani Bacău și mai multe șosele de intrare în București, Brașov; pavaje în toată țara cu calupuri de bazalt Racoș); construcții bisericesti - Catedrala de la Hunedoara (proiect și execuție); Biserica din comuna Costești, județul Argeș (proiect și execuție) etc.

Calitățile lucrărilor de construcții executate sub conducerea inginerului Emil Prager s-au dovedit durabile și rezistente la factorii externi ce pot afecta construcțiile obișnuite, printr-o siguranță în exploatare ireproșabilă.

El a fost preocupat, în mod constant, de formarea unor muncitori calificați, prin școlarizare, pentru diferite meserii: pietrari, zidari, constructori de tuneluri, drumuri moderne, finisaje etc.

Emil Prager se remarcă în mod deosebit și printr-o activitate publicistică de specialitate, precum „Calculul secțiunilor dreptunghiulare dublu armate”; „Organizarea lucrului în industria construcțiilor”; „Problema drumurilor în România”; „Mecanizarea șantierelor de construcții”; „Introducerea și extinderea tehnicii noi în construcții” etc. O importantă lucrare publicată de Emil Prager, „Betonul armat în România”, constituie o monografie, dar și un îndreptar pentru realizările de la început și etapele de dezvoltare ale betonului armat în țara noastră, până în anul 1945. Cartea încununază o activitate de peste 70 de ani a unui om care a avut realizări deosebite în acest domeniu, fără a i se putea aduce un reproș.

Dacă activitatea sa de inginer constructor, de excepție, este concretizată prin realizările sale rămase ca moștenire nouă, urmașilor lui, trebuie să nu trecem cu vederea și calitățile sale umane. În decursul vieții sale, a ajutat profesional, dar și material, pe toți cei ce se dovedeau vrednici, cinștiți și dornici de a realiza ceva în viață; onest, cu o cultură desăvârșită, acompaniată de o înțelepciune rămasă proverbială pentru cei ce l-au cunoscut.

În cartea sa „Personalități românești în construcții”, distinsul profesor universitar Hristache Popescu a mărturisit: „Cât timp România va exista și construcții se vor executa, numele de Emil Prager va fi la loc de cinste; un nume devenit, încă din viață, legendă! Nu mulți au fost hărăziți cu însușiri atât de alese ca Emil Prager și nu mulți au asemenea înfăptuiri, pentru ca amintirea sa să nu rămână în rândul unui popor care, deși mic, prin fiii săi, nu odată a strălucit!

Emil Prager... iubit de noi, elogiât de noi, venerat de noi ca nimeni alt constructor, să vrem să-l uităm și nu vom putea. Spiritul său a fost mult prea puternic pentru a nu rămâne în conștiința timpului ce va urma”.

Emil Prager s-a căsătorit la 26 de ani cu Margareta, având patru copii: două fete și doi băieți. Au locuit într-o casă somptuoasă, pe care o terminase atunci când averea cumulată i-a permis acest deziderat, nutrit de întreaga familie. Din păcate, după exproprierea comuniste din 1948, imobilul a devenit adăpost pentru încă șapte familii... În această atmosferă, devenită insuportabilă, soția sa se stinge din viață în 1952.

Cei doi băieți, cel mai mic, Dan se prăpădise de copil, iar cel mare, Ionel, care și el fusese inginer constructor, plecase pe drumul fără întoarcere în anul 1940. După doi ani, adică în 1954, la vârsta de 66 de ani, se recăsătorește cu renumita actriță Elvira Godeanu. Această căsătorie a avut un efect tonifiant regenerativ, pentru Emil Prager, căci această stea a Teatrului Național i-a oferit o existență socială care îl pune în valoare, prin participări la spectacole, deplasări și, nu în ultimul rând, un interior primitiv. I-a asigurat o bătrânețe echilibrată, autonomă și plăcută, de care puțini se pot bucura și indubitabil i-a prelungit viața; așa cum mărturisea Anca Costa Foru, mezina familiei Prager.

Cine trece, din întâmplare sau pentru a-i vizita pe cei care au plecat din această lume, pe alea artiștilor și scriitorilor din Cimetirul Bellu, va putea vedea mormântul care adăpostește sub două pietre funerare din travertin pe cei care și-au dus existența efemeră pe acest pământ: Emil Prager și

Elvira Godeanu...

GHEORGHE P. ȚICLETE

0%

User Rating: Be the first one !

